

Jeg har altid ment og troet, at jeg levede i et retfærdigt samfund, hvor man efter bedste evne søgte at hjælpe folk, der havde behov derfor. Det er muligvis lidt naivt, men jeg troede også, at vi i Danmark var kommet ud over forestillingerne om, at nogle uddannelser var finere end andre. Jeg har tilsyneladende taget gruelig fejl, og jeg henvender mig til jer, fordi jeg er stødt på en problemstilling, som forekommer mig uvirkelig og upassende her i 2006, og jeg håber, I kan og vil være med til at lave den om.

Forhistorien er, at jeg i næsten 14 år var ansat som sekretær/korrespondent ved et af Danmarks største ingeniørfirmaer i deres havneafdeling. Da der skete forskellige omstruktureringer, blev min afdeling i Århus nedlagt, og der var ikke brug for mig andre steder på det kontor. Jeg kunne med stor sandsynlighed få en anden stilling i Københavnsområdet, men det ønskede jeg ikke. Jeg er født i 1955 og følte ikke behov for den type forandring i mit liv.

Altså blev jeg fyret og valgte så at forsøge at klare mig som freelancer, idet jeg ikke var/er medlem af en arbejdsløshedskasse. Jeg var skovarbejder, hjalp i pyntegrøntsproduktion, var løs vikar på en skole, oversatte lidt, har en bod i Den Gamle By i Århus i julemåneden, passede private haver oma. Det var ikke nemt, men med god hjælp fra banken og min mands pension klarede jeg mig igennem, til jeg i 2004 besluttede at forsøge at blive anlægsgartner. Dem skulle der jo være mangel på, og det havde og har min helt store interesse, så det skulle vel ikke være umuligt at finde en læreplads som voksenelev. Men nej, det var der ikke interesse for. Jeg blev dog tilbudt et par måneders arbejde som anlægsgartnermedhjælper, og det sagde jeg tak til. Det er jo normalt at blive vinterfyret i den branche, og det blev jeg da også. Jeg besluttede at søge uddannelse via AMU-modellen, og meldte mig til det første kursus, som jeg blev optaget på. Jeg skulle så have finansieret kurset, dels kursusgebyret, 2000 kr., samt noget at leve af i de fire uger, kurset varede. Jeg havde fundet ud af, at der var noget, der hed VEU-støtte, så jeg henvendte mig forskellige steder for at få mere at vide, men med det nedslående svar, at jeg ikke kunne komme i betragtning, da min uddannelse var for høj. Jeg meldte så fra kurset, idet jeg jo, til trods for min "høje" uddannelse ikke havde midler til selv at betale 2000 kr. + leveomkostninger i fire uger, hvor jeg ikke ville kunne arbejde ret meget som freelancer samtidig med skolearbejdet.

I 2005 blev jeg så genansat hos anlægsgartneren, og han ville gerne hjælpe mig med at blive uddannet via AMU, da det i løbet af 2005 viste sig, at jeg tilsyneladende havde gode evner for jobbet, og vi aftalte, at han skulle betale mig løn under de næste kurser, og så få VEU-støtte dertil. Jeg havde fortalt, at man ikke mente, jeg var berettiget dertil, men de var overbevist om, at jeg tog fejl, så vi søgte igen.

Naturligvis med samme resultat.

Når jeg læser diverse bekendtgørelser osv., står det helt klart for mig, at alle regler er blevet overholdt. Og det er der, jeg vil bede jer hjælp med at få lavet dem om. Jeg har også haft kontakt til Undervisningsministeriet, hvor man for det første ikke svarede på mine spørgsmål, f.eks.: Hvad er begrundelsen for ikke at ville yde støtte til en kort, såkaldt videregående, uddannelse? Og for det andet fik jeg en sludder for en sludder og blev henvist til at læse bekendtgørelser osv., selv om jeg allerede havde gjort det klart, at jeg kendte disse bestemmelser, havde forstået dem, men ønskede at vide, HVORFOR det var sådan.

Det kan ganske enkelt ikke være rigtigt, at man i 2006 stadig mener, at man "gifter sig under sin stand", når man ønsker at skifte fra et job med en boglig uddannelse til et job med en håndværksmæssig.

Jeg har fået at vide, at jeg kan få hjælp med uddannelsesstøtte, hvis jeg er bistandsklient eller i A-kasse. A-kassen er udelukket, dels kan jeg aldrig få penge derfra, fordi jeg ikke får 12 måneders arbejde i træk, dels ønsker jeg det ikke, idet jeg er momsregistreret og ind imellem (men ikke når jeg er på kursus) har indbetalinger, hvilke vil blive fratrukket - retfærdigvis nok - evt. dagpenge. Så er der bare ikke nok tilbage, til at jeg så kan overleve, idet vi først nu er lige ved at være med efter de første magre år, hvor banken for en stor del finansierede os.

Og bistandsklient? Jamen, opfordrer man mig virkelig til at ligge samfundet til last? Det har jeg aldrig gjort før, og har heller ikke til hensigt at gøre det nu. Det eneste, jeg ønsker, er en mulighed for at tage en uddannelse, og det har jeg for første gang i mit voksenliv behov for hjælp til.

Det virker også særdeles mærkeligt, at en håndværker, der har en ca. 4-årig, LØNNET uddannelse, og som ønsker at videreudanne sig, kan få støtte til at læse til f.eks. ingeniør, men jeg, der har en 2-årig, låne-finansieret uddannelse, kan ikke få hjælp til at blive anlægsgartner, hvis jeg ikke lige bliver et socialt tilfælde først!

Det hænger heller ikke særlig godt sammen med, at mange politikere taler meget om, at man skal være forandringsvillig og tilpasse sig erhvervslivets behov. Anlægsgartnere hører vel også til erhvervslivet? Og de har stor mangel på uddannet arbejdskraft - det er jo derfor, man har lavet uddannelsen via AMU-kurser, har jeg forstået. Men når der så kommer en som mig der virkelig brænder for det, men har begået den "fejl" først at få en boglig uddannelse, ja, så er der ikke megen forandringsvillighed hos de bevilgende myndigheder. For mig at se, forsøger man at tvinge mig til at blive "ved min læst", uanset en eksamen som min ikke er ret meget værd i dagens Danmark, hvor flere og flere får studentereksamen, hf, eller lignende.

Jeg håber og beder til, at en eller flere af jer vil gøre noget ved det. Der er sikkert ikke så mange, der som jeg ønsker at skifte fra et "akademisk" erhverv til et håndværksmæssigt, men de få af os, der er, har vel samme krav på støtte, som hvis det omvendte var tilfældet.

Jeg har vel 15-20 år tilbage på arbejdsmarkedet som lønarbejder, og jeg tror ikke på, at jeg vil kunne få nytte af en ændring, så hurtigt går det nok ikke, men det ville være dejligt, hvis det kunne lette vejen for andre, der kommer efter mig.

Jeg håber, I kan og vil tage dette op.

Venlig hilsen
Bodil W. Meyer
Banevej 7, Pindstrup
8550 Ryomgaard
Tlf. 2178 1444